

Den smalle bog

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 4. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Sjælens kontinentalplader

Thorvald Berthelsen Huds tektoniske plader Nye og udvalgte digte Forlaget Ravnerock 2018, 182 sider Af Jakob Brønnum De af Thorv...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og bringer desuden klassikerlæsninger, fra 1. jan. 2019 klummen En litterær refleksion, samt skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem de skriver om.

Flere indlæg fra Den smalle bog

- Lykke-Per som tidsbillede af Danmark Klassikerlæsning. Henrik Pontoppidan: "Lykke-Per", 1904/05. Bille August kommer i disse dage med en TV-serie og biografilm, der er b...
- En klagesang, en protest Peter-Clement Woetmann: "Bag bakkerne, kysten. En klagesang", Kronstork 2017, 64 sider, 129 kr. Af Egil Hvid-Olsen Et enkeltstående...

fredag den 8. marts 2019

Romanen er bestemt ikke lystlæsning

"Virkeligheden er svær og pinefuld at forholde sig til, når blikket sløres. Sådan forholder det sig i særlig grad, når det er Billies far, der blændes. Den konstante påvirkning af alkohol og skam gør solskinet endnu mere ubehageligt"

Liv Nimand Duvå:
"Vi er vel helte", Kronstork 2017,
168 sider, 195 kr.

Af Egil Hvid-Olsen

Solskin giver varme og farve til den vinterblege hud. Solskin lyser op og skaber overblik. Solskin giver energi og gør det lettere at stå op om morgenen. Men solskin blænder også, så nuancerne ikke kan ses og hele synsfeltet bliver til utydelige konturer. Virkeligheden er svær og pinefuld at forholde sig til, når blikket sløres. Sådan forholder det sig i særlig grad, når det er Billies far, der blændes. Den konstante påvirkning af alkohol og skam gør solskinet endnu mere ubehageligt. Det er nok derfor, at omslaget på Liv Nimand Duvås debutroman "Vi er vel helte" er solgult med titel, navn, genre og forlag stående i en lidt lysere nuance, som bogstaverne har tilfælles med den runde sol, der skinner ud fra både for- og bagside.

Ubønhørlig oplysning

Når solen skinner ud fra begge sider af bogen, må den også skinne inde i den. "Vi er vel helte" er da også en roman, som ikke lægger skjul på noget. Alt bliver ubønhørligt oplyst, nøgternt og usentimentalt, men også fuldt af sorg og bevidsthed om svigt. Fortælleren er den unge kvinde, Billie, der taler til sin afdøde far, som har drukket sig ihjel. Hun refererer, hvad de har

oplevet sammen, og hvor meget han fyldte, når hun prøvede at frigøre sig fra ham. Utrygheden ved ikke at vide, hvornår hans misbrug bragte ham i livsfare, lurede konstant i hendes bevidsthed.

Idet Billie bringer sig selv tilbage i erindringen, føres læseren med til steder, man ikke har lyst til at være. Men

Forunderlige historier om rigtige dyr

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

- ▼ 2019 (14)
 - ▼ marts (6)
 - Resultatet af en hjerteoperation
 - Min hånd 66 - En litterær refleksion
 - Forunderlige historier om rigtige dyr
 - Sjælens kontinentalplader
 - Romanen er bestemt ikke lystlæsning
 - Forslag til en tekst på forældrenes gravsten
 - februar (4)
 - januar (4)
- 2018 (43)
- 2017 (36)
- 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (61)
- dagbøger (1)
- digtsamling (21)
- En litterær refleksion (2)
- essay (3)
- eventyr (1)
- fabler (1)
- faglitteratur (8)
- klassikerlæsning (11)
- kortroman (2)
- kunstbog (4)
- lyrik (3)
- noveller (3)
- prosa (4)

- Fortielsens tyranni
Karin Shakoor:
"Russerunge" EgoLibris
2016, 318 sider, 299,95
kr. Af Egil Hvid-Olsen
"RUSSERUNGE" er en
litterær perle af den dybt...

Litteraturen, bevægelsen, teksten

- Floret
- Hver mandag
- Hybenblod (Linda Nørregaards blog)
- Knud Steffen (Nielsens blog)
- Slagtryk

Nettidsskrifter: Litteratur - Artikler og kritik

- Kornkammer
- Lithub
- Litteraturnu
- Modspor

Nettidsskrifter: Kulturmagasiner og det, der ligner

- Atlas Magasin
- Ikaros
- Kunsten nu
- Vink København

Billie havde intet valg. Her er hun med sin far på psykiatrisk skadestue:

Nogle er tydeligt påvirkede af stoffer eller af alkohol, af medicin eller af mangel på medicin. De vandrer frem og tilbage med slæbende skridt mellem toilettet og saftevandsbordet og taler ud i luften eller de taler til os andre, der sidder og venter, men mest af alt taler de til nogen, som kun de kan se, som hænger over de lave bygninger og forsøger at holde sammen på alt det, samfundet ikke kan have i sig, men fordi det ikke er noget, vi andre ser, fordi vi ikke kan høre hvad de siger, tænker vi, at det er dem selv, de taler til. (s. 65).

Her er galskaben åbenbar. Ingen gør et forsøg på at skjule den, for den er patienternes virkelighed. Det er den, de lever i, men samtidig den de er fanget i og gerne vil bort fra. Her på stedet venter der et langt, angstfuldt behandlingsforløb, som nogle gennemfører, mens andre må opgive og vende hjem til det, de kom fra.

Den sødlige lugt af gæret alkohol

Hvad Billies far kommer fra inden hver ny indlæggelse udgør ikke et brugbart alternativ til sygehuset: I indkørslen bryder tidsler og mælkebøtter op fra perlegruset. Jeg går hen over stenene op til hoveddøren. Døren åbner indad, og huset åbner sig som en vifte, der har ligget sammenfoldet inde i brystkassen. Der er en sødlig lugt af gæret alkohol. Ikke engang skammen får dig til at luften ud længere. Og langs panelerne blomstrer flasker op og danner stier af cigaretskodder og gulddåser, og gulddåserne glinser i dagslyset, og dagslyset hænger fra vinduerne, og på gulvet ligger støvet og klumper i den indtørrede alkohol. (s. 121).

Den mentale flygtning

Billie prøver at engagere sig i andet end sin far. Hun flytter til Berlin og kæmper som demonstrant for bedre vilkår for flygtninge. Men hun er selv en mental flygtning, der er mindst lige så rodløs som de andre aktivister, når de efter en demonstration, hvor de er blevet angrebet med vandkanoner, forsøger at finde ro: Der er mange af os, der pludselig bryder ud i grin, eller i gråd. Endorfinen lægger sig, afmagten i stemmerne dirrer imellem det vrede og det opgivende. Vi er mange, der hårdt presser vores hoveder ned i puder, i en andens sovende favn. Vi er nogle, der ikke kan falde i søvn, der natten igennem vender og drejer os. Vi er nogle, der står op og går rundt i tomme lejligheder eller i kollektiver, hvor de andre endelig er faldet i søvn eller de ligger og stirrer op i loftet. (s. 107f.).

Den velkomne død

Fortællingerne om faderens drukture, hans tudende løfter om, at han ikke vil drikke mere, hans afrusningsforsøg og indlæggelser er så mangfoldige, at man forstår Billie, når hun erklærer, at faderens død vil komme som et chok, men også som en lettelse. Selv på lang afstand er hun bundet til ham. Bekymringen snor sig gennem landskabet mellem datter og far. Den går kun én vej, for faderen bekymrer sig kun om sig selv. Dette beskriver Billie ikke med nogen som helst form for had. Hun ved jo, at det ikke er hendes fars ønske, men alkoholens magt over ham, der gør ham for svag til at løfte blikket fra sin egen navle. Men denne kendsgerning gør det ikke lettere at være hans datter. Derfor indrømmer hun, at døden ikke kun vil være uvelkommen:

- prosadigt (1)
- roman (13)

Slå op i Den smalle bog

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

Sidevisninger i alt

90,066

En dag skal savnet træde i stedet for de her nerver, der hele tiden pumper blodet hurtigere og hurtigere og langt forbi sommeren. Der kommer en dag, og døden skal blive en lettelse.

”Vi er vel helte” er kras og ærlig socialrealisme. Romanen er bestemt ikke lystlæsning, men en nødvendig bog, der låner ord til de mange familiemedlemmer, der står magtesløse overfor deres nærmestes misbrug, og alligevel følger dem i tykt og tyndt. Det er ikke uden grund, at Liv Nimand Duvå vandt Munch-Christensens debutantpris i 2017.

Indsendt af Unknown

Etiketter: [boganmeldelse](#), [prosa](#)

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Kommenter som: Google-konto ▼
Udgiv Vis eksempel

[Nyere indlæg](#)

[Start](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)